

NHỮNG CON NGỰA THÀNH TROIE

NGUYỄN THIẾU NHÂN

LTG: Trước đây, vì việc làm vô trách nhiệm của một thiếu số cầm bút, Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại, tổ chức văn học duy nhất có liên hệ với quốc tế, đã bị Văn Bút Quốc Tế cho “đi ngủ” (dormant). Văn Bút đã được trả lại cho người cầm bút trong Đại Hội 8 tại Houston. Nay, có nguy cơ lâm ào “vũng lầy năm cũ”. Bài viết này xin gửi đến quý văn hữu và độc giả như một lời báo động.

“*Con Ngựa Thành Troie*” nằm trong thiên Anh Hùng Ca Iliad của Homère.

Theo truyền thuyết, đoàn quân anh hùng của Hy Lạp, với hàng ngàn binh mã và hàng trăm chiến thuyền, đã bao vây kinh thành Troie suốt một năm ròng, nhưng không sao lọt vào được thành Troie. Họ bèn bày quỷ kế: rầm rộ chiêng trống rút quân khỏi thành Troie. Họ để lại trước cửa thành Troie con ngựa khổng lồ. Con ngựa này được làm bằng gỗ quý. Một đội cảm tử vào nằm trong bụng con ngựa. Quân thành Troie tưởng mình đắc thắng, reo hò vang cả một đại dương. Ban đêm họ cho kéo con ngựa vào trong thành, để ăn mừng. Đêm ấy họ say sưa nhảy múa. Và đêm ấy, đội quân cảm tử của Hy Lạp mở toang bụng con ngựa, nhảy vào chém giết. Và kinh thành Troie đã thất thủ.

Vẫn theo truyền thuyết, thì khi bỏ trốn kinh thành Troie, Hoàng Tử của kinh thành Troie đã công bố mình chạy trốn, và đã lập nên kinh thành La Mã. Trong văn chương cổ kim Âu châu, con ngựa thành Troie đã trở thành biểu tượng của phản bội. Tôi liên tưởng đến một kẻ phản bội. Kẻ đó tự xưng mình là cây tùng cây bách....

Văn hoá La Mã-Hy Lạp ngày xưa có nhân vật Quichotte của đại văn hào Miguel de Cervantès. Don Quichotte nổi tiếng háo danh và điên khùng. Anh ta tuyên chiến với những cối xay gió (moulins à vent). Ngày xưa, trong một chuyến đi dự hội thảo quốc tế tại Hoà Lan (Hollande), tôi đã được dẫn đi xem những cối xay gió này. Truyện Don Quichotte cũng đã được nhắc đến. Trong quyển “Une Histoire Vivante de la Littérature D’Aujourd’hui” -- một quyển sách được hàn lâm viện Pháp khen tặng - có mục bàn về cái ghen tuông xấu nét của những tên nhà văn xấu nét đối với kẻ làm ơn cho mình. Phải chăng xấu nét để xoá đi cái ơn mà mình đã chịu?

Tôi được hân hạnh viết bài cho tạp chí Thế Giới Ngày Nay của chủ nhiệm Lê Hồng Long từ cuối thập niên 1980. Tôi đã lựa chọn cộng tác với ông. Vì cái hào hoa mang nét giang

hồ của ông và của nhà văn Nguyễn Văn Lý. Ông Long đã tạo được tên tuổi một tạp chí lớn - tạp chí Thế Giới Ngày Nay. Dĩ nhiên, ông có những kẻ ghen tuông hèn hạ. Họ là những ai? Xin thưa: họ là những kẻ đã từng chịu ơn ông.

Đối với tôi - Nguyễn Văn Chức - họ chỉ là rác rưởi.

Đêm nay lạnh. Gió bắc thổi từng cơn. Kỷ niệm nay bước về. Tôi xin nhắc lại: kỷ niệm nay, chứ không phải kỷ niệm xưa.

Tôi muốn nói: vụ đài phát thanh Việt Nam Hải Ngoại.

Tôi chê chủ nhiệm Lê Hồng Long thiếu cái nhìn của thế kỷ, Đ. M. Bây giờ mà còn chống cộng.

Và tôi ủng hộ những kẻ chống lại Lê Hồng Long. Chúng nó là những ai?

Xin thưa: Một lũ tam vô. Vô học, vô ơn, và vô liêm sỉ”.

Đây là trích đoạn bài viết “Con Ngựa Thành Troie” của cựu luật sư Nguyễn Văn Chức, viết vào năm 2009, khi “nổ” ra vụ ông Lê Hồng Long, tức ký giả Hồng Phúc tố cáo đài phát thanh Việt Nam Hải Ngoại (VNHN) của Ngô Ngọc Hùng, Ngô Thị Hiền có cộng tác viên liên lạc với Tòa Đại sứ VC. Ông Hồng Phúc Lê Hồng Long là một cộng tác viên của đài này và là chủ nhiệm báo Thế Giới Ngày Nay (ở Kansas) có nhà văn Sơn Tùng vốn là cựu luật sư là chủ bút. Nhà văn Sơn Tùng là Cố vấn của Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại (VBVNHN) với chủ tịch là ông Nguyễn Đăng Tuấn. Cựu luật sư Nguyễn Văn Chức cũng là cộng tác viên của tạp chí Thế Giới Ngày Nay.

Chủ tịch VBVNHN Nguyễn Đăng Tuấn có chương trình trong đài phát thanh VNHN. Cố vấn VB Sơn Tùng có con dâu là xướng ngôn viên của đài phát thanh này.

Đọc bài viết trên, chắc độc giả đã biết “một kẻ phản bội tự xưng là cây tùng cây bách” là ai rồi. Và, thực lòng mà nói lúc đó, tôi có chút chạnh lòng khi luật sư Nguyễn Văn Chức kết luận: "*Xin thưa: Đây là một lũ tam vô... Vô học, vô ơn, và vô liêm sỉ*". Lý do vì tôi có biết và có giao tình với hai vị cựu luật sư Sơn Tùng và Nguyễn Văn Chức. Lý do mà tôi chạnh lòng là vì mấy năm trước, chính nhà văn Sơn Tùng là người đã viết bài ca tụng luật sư Nguyễn Văn Chức cùng với các nhà văn Minh Đức Hoài Trinh, Doãn Quốc Sĩ, Lê Hữu Mục là những người đã can đảm dấn thân trong việc phục hoạt VBVNHN. Tuy nhiên tôi vẫn giữ im lặng vì muốn bảo vệ danh dự của VBVNHN.

Ngoài luật sư Nguyễn Văn Chức, nhiều người cầm bút khác ngoài VB cũng đã lên tiếng về những bài viết tự bầu chừa một cách gượng gạo của nhà văn Sơn Tùng vì chính đài

phát thanh VNHN phải công nhận là ông Dương Văn Hiệp và bà Lưu Lệ Ngọc có liên lạc với Tham Tán của Tòa Đại Sứ VC. Và chính nhà văn Sơn Tùng cũng viết bài xác nhận chuyện này và ông cho rằng đài phát thanh VNHN là... “không có tội [sic!]”

Mọi chuyện tưởng đã êm xuôi, dùng một cái chuyện Văn Bút đã “được” ông Chủ Tịch NĐT và 4 người trong Ban Chấp Hành VBVNHN “lên tiếng qua lại” về chuyện tổ chức Đại Hội Văn Bút kỳ 9 mà trong Đại Hội kỳ 8 đã giao nhiệm vụ cho Văn Bút VNHN/Vùng Tây Bắc Hoa Kỳ tổ chức.

Tôi đã viết bài “Tình bầu muốn thôi” đề nghị ông Chủ Tịch NĐT và 4 vị trong Ban Chấp VBVNHN hãy áp dụng Điều Lệ và Nội Quy mà chính ông CT/NĐT đã ký ban hành với hy vọng mọi chuyện sẽ được giải quyết tốt đẹp. Nhưng không ngờ, mặc dù đã thông báo từ chức Cố Vấn, nhưng, nhà văn Sơn Tùng vẫn đứng phía sau “giật dây” để CT/NĐT quậy phá Đại Hội Văn Bút kỳ 9 tại San José.

Sở dĩ tôi dám nói lên điều này vì tôi biết ông CT/NĐT là một người rất háo danh nhưng không có khả năng. Khi đi dự Đại Hội Kỳ 8, chúng tôi ở chung nhà của văn hữu Nguyễn Thế Giác. Tôi cảm thấy thương hại khi văn hữu NĐT run lên khi thấy Ban Kiểm phiếu đọc liên tiếp các phiếu bầu cho văn hữu Vũ Văn Tùng, người cùng ra ứng cử chức Chủ tịch với ông NĐT. Tôi đã ngao ngán khi ở nhà văn hữu Nguyễn Thế Giác, ông CT/NĐT “phán”: “Chuyện 911 là do Mỹ nó làm chứ không phải Al Qeda”. Văn hữu Nguyễn Thế Giác đã tỏ ý vô cùng thất vọng về ông Tân Chủ tịch NĐT với tôi. Nhưng tất cả là sự đã rồi!

Do đó, khi đọc những email hết cả khía chuyện này, tới chuyện nọ, tôi biết chắc chắn là do văn hữu ST giật dây và viết dùm. Xin không nhắc ra đây những email qua lại hạch sách cái này, cả khía cái kia với mục đích quậy nát Đại Hội Văn Bút để Văn Bút Quốc Tế có cơ cho VBVNHN “đi ngủ” (dormant) – như trước đây VBVNHN đã bị ô nhục vì những vị Chủ Tịch bất xứng. (Văn hữu Cung Vũ đã có những phản biện bẻ gãy rôm rốp những cái trò cả khía do văn hữu ST giật dây ông chủ tịch NĐT).

Vấn đề tôi đặt ra trong bài viết này là vai trò của NHỮNG CON ngựa THÀNH TROIE trong âm mưu quậy phá Đại Hội Văn Bút VNHN kỳ 9 do văn hữu Sơn Tùng cầm đầu.

Tại sao tôi dám khẳng định như thế?

Xin thưa đó là những phát biểu vô ơn và vô liêm sỉ của ông Sơn Tùng qua việc trả lời email cho nhà thơ Ngô Minh Hằng về một bài viết của bà này: “Lá cờ vàng chết từ 75 rồi thế mà đến bây giờ người ta vẫn lấy lá cờ ấy ra để tranh cãi làm ngán cách lòng người. Đã thế, còn lấy cờ phủ lên những đồng thệi thối”.

Tướng không có lời phát biểu nào vô ơn và vô liêm sỉ như những lời phát biểu này. Phải nói đây là một lời phát biểu “cùng hung, cực ác” mà ngay chính bọn VC cũng chưa có tên nào phát biểu như thế!

Xin trở lại việc gì sao mà tôi dám xác quyết ông Sơn Tùng là “con ngựa thành Troie”. “Con ngựa thành Troie” để chỉ kẻ phản bội. Ông Sơn Tùng, hơn thế nữa, ông ta là một kẻ phá hoại chính nhân cách và việc làm của ông ta.

Xin hãy đọc những gì ông ta đã từng viết: “Nếu hành động vi phạm Điều Lệ trắng trợn của một cựu Chủ Tịch được cho là “Văn Bút vỡ đôi” và có “hai phe” thì bất cứ tổ chức nào cũng có thể thành hai phe. Và, cả nền dân chủ vững chắc nhất thế giới tại Hoa Kỳ cũng có thể vỡ làm đôi, nếu ứng cử viên của một trong hai chính đảng không tôn trọng lẽ loi sinh hoạt dân chủ, vi phạm luật bầu cử và lôi kéo sự đồng lõa của trí thức.

Bất đồng ý kiến là điều tất yếu trong sinh hoạt dân chủ, nhưng luật đa số là nguyên tắc căn bản vận hành. Cuộc khủng hoảng nội bộ VBVNHN đã không thể xảy ra, nếu mấy chục nhà văn và “trí thức màu xám” không để cho một kẻ vô kỷ luật lợi dụng tên tuổi tự phong Chủ Tịch, và nếu không có một cựu Chủ Tịch “trí thức màu đen” bí mật xuyên tạc với VBQT rằng VBVNHN có “hai phe” tranh chấp, giành giật nhau.”

Xin mời đọc tiếp những lời của ông Sơn Tùng ca ngợi sự can đảm dấn thân của các nhà văn Minh Đức Hoài Trinh, Doãn Quốc Sĩ, Lê Hữu Mục, Nguyễn Văn Chức đã can đảm dấn thân trong việc phục hoạt VBVNHN trong cuộc họp Đại Hội Đồng VBVNHN ngày 21-3-1998:

“Đã có những trí thức dấn thân đi trước. Họ đã tạo một bụi cao danh dự để tập hợp trí thức VN ở hải ngoại. Trong nước, đã có những trí thức dũng cảm nói lên tiếng nói của lương tâm trước mặt bạo quyền, bất chấp tù tội. Ngoài nước, trí thức VN cũng cần làm một cái gì để xoá cái màu xám xám câu an, thủ phận khi Miền Nam bị sụp đổ. Biến cố VB là một điều không may, nhưng biết đâu chẳng là một cơ duyên cho trí thức VN ở hải ngoại làm MỘT CUỘC THAY MÁU. Những Minh Đức Hoài Trinh, Doãn Quốc Sĩ, Lê Hữu Mục, Nguyễn Văn Chức là những người đã đi bước đầu và có quyền nói: "Chúng tôi đã đến, chúng tôi đã thấy, và chúng ta đã thắng”.

“Kính thưa quý văn hữu,

Hôm qua tôi đặt câu hỏi cho ông ST/NĐT: "Nếu Ban tổ chức San Jose thay văn hữu Hoàng Xuyên Anh bằng người khác, ông ST/NĐT có còn đòi dời Đại Hội đi nơi khác nữa hay không?" Hôm nay ông ST/NĐT trả lời tràng giang đại hải và để lộ ra sự toan

tính thâm kín của ông: Đại Hội Đồng là chuyện không cần thiết (đối với ST/NĐT) còn điều lệ đã được ST/NĐT sửa xong rồi: hội viên trực tiếp bỏ phiếu tu chính (!)

Cuối cùng, ST/NĐT kết luận: "Mong toàn thể quý văn hữu sốt sắng tham gia Đại Hội Đồng để VBVNHN bước vào giai đoạn mới."

Phải chăng ngoài Đại Hội Đồng IX ở San José, sẽ có một cái cũng gọi là "Đại Hội Đồng" (nhưng không có đại biểu) dậm dúi hóp ở đâu đó, cốt để tạo ra cảnh giả "VBVNHN bể đôi" để đi theo một "kế hoạch có sẵn gán cho Văn Bút Quốc Tế.

Phải chăng ông ST cần có một Đại Hội VBVNHN với bất cứ giá nào để làm bình phong giúp cho ông dọn dẹp đồng thối thối? Và chỉ vì nhu cầu dẹp đồng thối thối mà ông bất chấp việc gây thương tổn (kể cả tử vong) dành đoạn bức tử cả tập thể VBVNHN gần 200 hội viên?

Tôi e rằng vấn đề sinh tử của VBVNHN đã vượt qua ranh giới của một hội đoàn và đang trở thành vấn đề chung của tập thể người Việt hải ngoại, một khi tiếng nói của VB có nguy cơ bị bóp nghẹt.

VBVNHN sẽ không chết. VBVNHN sẽ trường tồn, nhưng cả chính phạm (đã lộ diện), lẫn các tòng phạm trong âm mưu bức tử VBVNHN sẽ lộ diện và được lưu danh muôn thuở".

Xin mượn lời tố cáo âm mưu của "con ngựa thành Troie" nhằm mục đích phá hoại Đại Hội Văn Bút Kỳ IX tại San José của ông Sơn Tùng bị bại lộ để kết luận bài viết này.

Cái trích đoạn mà tôi ghi lại là của ông Sơn Tùng. Ông ta viết những lời này trong bài "Lương Tâm và Trách Nhiệm của Trí Thức VN trước vấn đề Văn Bút".

Xem ra, những việc mà ông ta và ông Nguyễn Đăng Tuấn làm trong thời gian vừa qua nó còn khốn nạn, bỉ ổi gấp nhiều lần những người mà ông ta đã lớn tiếng, rộng hòng kết án trước đây!

Không biết có ai trong các vị mà ông ta đề cao trước đây có lên tiếng gì không; nhưng ông Nguyễn Văn Chức thì tôi biết ông ta công khai kết tội ông ST là KẼ PHẢN BỘI và ông ta mắng những kẻ bênh vực đại phát thanh VNHN là MỘT LỮ TAM VÔ: VÔ HỌC, VÔ ƠN, VÀ VÔ LIÊM SĨ!

Tôi không dám nói ông ST vô học. Nhưng qua phát biểu về lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ của ông ta thì quả ông ta là MỘT KẼ VÔ ƠN VÀ VÔ LIÊM SĨ!

Những kẻ vô ơn và vô liêm sỉ thì làm gì còn có lương tâm.

Những kẻ mà lương tâm đã bị chó gặm thì, có việc làm khốn nạn nào mà chúng nó không làm! Sá gì cái Đại Hội Văn Bút!

NGUYỄN THIẾU NHẤN

Bài liên hệ: [NÓI HAY KHÔNG???](#)

http://lhccshtd.org/LHCCSHTD_BV/CT/CT2011/LHCCSHTD_BV_CT_CT2011_NoiHayKhong_2011JUN23.htm

Nguồn: Internet E-mail by TGNN

*Đăng ngày Chúa Nhật, JULY 10th, 2011
Ban Kỹ Thuật K10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*